

D E O D U C E
M E D I T A T I O S. E V A N G E L I I.
F E R I Æ P R I M Æ
P A S C H A T O S.

Additis S. Patrum dictis, Quæstio-
numq; aliquot decisione. ad uberio-
rem textus. cum opus est,
explicationem, & Heterodoxorum refutationem.,

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia.,

P R Æ S I D E

DN. Æ S C H I L L O P E T R Æ O
S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.,

*Examini subijcit, in Auditorio Majori, horis solitis
Ad diem Feb. 27 Anni 1651.,*

ERICUS ERICI PORTULINUS ALANUS

(A) *Hieronimus Epist. 150.*
Surrexerat ipsa hora, qua voluerat, nulli mortalium cognita, divina potentia egressus
fuerat & monumento, saxo adhuc illie incumbente.,

(B) *Iustin, Marsijr Q. 117.*
Angeli lapidem postea remonent, ut Spectantibus declaratur resurrectio & signa illie reli-
cta, eadem facerent Majorem.,

A B O Æ

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno. 1651.

Reverendissimo & Amplissimo VIRO.

DN. M. ISAACO ROITHOVIO

Aboënsis hujus diæcesios Ephoro longè dignissimo, nec
non universitatis ejusdem pro Cancellario eminentissimo,
aeterno animi obsequio venerando.

U T E T
Magnifico Dn. Rectori

DN. M. ERICO ACHRELIO

Medicinae professori experientissimo.

N E C N O N

Admodum Reverendis Consultissimis excellentissimis &
Præclarissimis Dnis. PROFESSORIBUS, Præcepto-
ribus, Mecænatibus ac promotoribus quovis ob-
servantiæ cultu ætatem Suspiciendis, colendis.

C U M E T

Reverendis, Doctissimis, Humanissimis & Præstantissimis

VIRIS.

DN. BOETIO MURE- | DN. ERICO NICOLAI

NIO Ecclesiæ Saltvicensis
Pastori & totius tractus Alan-
densis Præposito meritissi:

NYCOPENSI Pastori in-
Søgårdō vigilantissimo & pa-
tri suo Charissimo.

DN. GEORGIO JOHAN- | DN. LAURENTIO M.

NIS Hornicæ Templi cathæ-
dralis Aboënsis œconomus
designato.

Hammar Reverendis: Episco-
pi Aboënsis Sacellano & ama-
nuenti dexterrimo.

Homiliam hanc in infallibilem promotionis spem re-
verenter ac officiose dedit & offeri. Respondens-

ERICUS ERICI Portulinius

F E R I A P R I M A

P A S C H A T O S.

In Sanctæ & Summè Laudandæ Trinitatis, Patris, filii,
& Spiritus Sancti Nominè.

Quia non es derelicturus animã meã in sepulchro,
neq; expositurus eum quem benignitèr prosequeris, ut vis
deat corruptionem. P̄sal. 16, v. 10. Hæc verba S. Petrus in
sua concione allegat. Act. 2, v. 30. 31. 32. David inquit
propheta, existens & sciret, quia jurejurando jurasset illi
Deus de fructu lumbi ejus, Sedere Super sedem ejus
Christus exoriretur Providens locutus est, de re-
surrectione Christi, quia non derelicta est animã ejus in
inferneq; caro ejus vidit corruptionẽ. Hunc Jesum re-
suscitavit Deus, cujus nos omnes testes sumus. Dextera
igitur Dei exaltatus, & promissione S. Sancti accepta à
Patre, effudit hoc (tubaudi donum) quod vos nunc vide-
tis & auditis. Non enim David ascendit in Cœlos: dicit
autem ipse: Dixit Dominus Domino, meo, sede à Dex-
teris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum
tuorum. Ubi docet S. Petrus Davidem non loqui de se
ipso, sed ut prophetam de Christo vidz. de ejus resurre-
ctione quod minimè fallax fuerit. Hunc inquit
S. Petrus, Jesum excitavit Deus, cujus rei nos omnes testes
sumus; hoc petri Testimonium de Christi resurrectione
ex mortuis sequitur Ecclesia Christiana, & idem cum Pe-
tro se credere ostendit. Publicum festum celebrans in me-

morianam resurrectionis Christi, quæ resurrectio, quia die Festi Paschatos judæorū contigit vocatur etiam in nostra Ecclesia Festum Paschatos, quod festum Judæi celebrant quotannis magna cum lætitia in memoriam liberationis & exitus ex Ægypto, ubi durissima servitute premebantur. Christiani etiam magna cum lætitia festum celebrant Paschatos, propter resurrectionem Christi, per quā nos liberati sumus à potestate Diaboli, & omnibus portis inferni, ab æterna morte & damnatione, reſerata nobis janua Cœli & aditus patet ad gloriam Cœlestem & gaudium sempiternum; victori autem Christo lætitanemus. Christus in morte hæsit. &c.

O Remus etiam Deum, ut hodiernum festum ita celebrare, & Evangelium, ita meditari queamus, ut cedat in nominis divini gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrina, & bonorum operum, in spem & fiduciam, & tandem in æternam beatitudinem. Dicamus igitur, Pater noster &c.

Evangel. Marc. 16: à 1. usq; ad 8. v.

ET quum præterisset sabbatum, Maria Magdalena & Maria Jacobi, & Salome emerunt aromata, ut venirent & ungerent eum. Et summo diluculo diei primi sabbatorum veniant ad monumentum, exorto sole: Dicebantq; inter sese, quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti? (Et quum respexissent, vident lapidem esse revolutum) nam erat magnus valde. Et ingressæ in monumentum, viderunt adolescentem sedentem à dextris, amictum stola candida: & expaverunt. At ille dicit eis, ne expaveſcatis: JESUM queritis Nazarenum, qui fuit crucifixus: Surrexit,

non

non est hic: ecce locus ubi posuerant illum. Sed abite, dicite discipulis ejus & Petro, quod ille præcedet vos in Galileam: illic eum videbitis, sicut dixit vobis.

Refert S. Evang: Marcus in recitato textu, quomodo Relapso Sabbatho, quædam piæ mulieres. tres vidz: quarû noimia sunt Maria Magdalena, Maria Jacobi, Salome, emerint aromata ad ungvendû Jesû, & quôodo die proximo à Sabbatho venerint ad sepulchrum Christi, valde mane ex oriente sole. Quid sint inter se locutæ etiam indicatur, vz. hoc quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti, & quomodo respicientes, viderint revolutum lapidem qui magnus erat valdè, in Sepulchrum autem ingressis hoc contigit, viderunt juvenem sedentem ad dextris in stola alba unde illæ perterritæ iunt. Has Angelus erigit prohibendo eas timere, laudando earum bonum propositum quod quæsierint Jesum Nazarenum Crucifixû; ostendit illû resurrexisse, non esse in sepulchro, monstrans locum in quo Jesus positus erat, jubensq; eas abire & dicere discipulis ejus, & Petro quod præcedere velit eos in Galilæa & quod ibi visuri sint eum sicut dixit. Præterea refert S. Evang. quod mulieres properaverint è sepulchro & fugerint à monumento, siquidem venerat super eas tremor & stupor, neq; etiam ausæ sint quicquam alicui revelare quia timuerant. Confirmatur in hoc Evang: fides nostra de Christi resurrectione, & signis, & Angelica concione Confirmatur etiam fides nostra de remissione peccatorum: Quod rectè credamus remitti penitentibus peccata. Siquidem Petro qui Christum etiam jure jurando abnegaverat añunciari jubet Evangelicâ dulcissimamq; relatione, quod Christus resurrexerit, quod

Petrus visurus sit Christum; confirmatur etiam fidej nostra articulus de nostrorum corporum resurrectione, si quidem Christus, caput nostrum resurrexit. Ut refert Apost. 1. Cor. 15.

PARTES.

1. De mulierum harum in Sepulchrum Christi ingressu.

2. De iis qua mulieribus evenerunt postquam ingressæ erant, quid viderint, & quid audierint.

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: *Omnipotens & æternus Deus, Pater noster cælestis dilectissimus, nobis omnibus benedicat, sanctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.*

PARS PRIMA

In qua meditamur :

I. Tempus ingressus mulierum: Hoc dupliciter describitur.

1. Quod mulieres ingressæ sint sepulchrum post præterlapsum Sabbathum, cum Sabbathum præterisset inquit Evang. Sabbatho quieverunt, ut præceptum erat in lege, Dormierant & cultui divino vacabant, ut S. Lucas de illis refert Cap. 23. v. 56. Cum vidissent hæ piæ mulieres ipsa die crucifixionis & sepultura Christi, quomodo positum erat corpus Christi, reversæ sunt & præpararunt aromata, & ungenta, verum subsequente Sabbatho, quieverunt non quopiam sua aromata portantes. Verum postquam illud Sabbathum præterisset quod vocabatur

à judæis

à Judæis Magnum Sabbathum, Et prima dies Septimanæ
quam diem nos vocamus dominicam propterea quod
Christus Dominus noster illo die resurrexisset ingrueret
eratq; apud Judæos dies profectus, apud nos v. festus pro
pter Christi resurrectionem tum receperunt Præceptum
illud juxta quod se conauerunt mulieres domi die Sab
bathi ad sepulchrum extat Exod: 20 & alibi & decalogo
insertum est: memento ut diem Saabbathi Sanctifices:
die, post hoc Sabbathum exeunt ad Sepulchrum Christi.

2. Describitur hoc tempus quo ingressæ sunt Sepul
chrum à parte diei vidz. quod circa diei initium in itine
re fuerint ad sepulchrum illudq; sint ingressæ valde ma
nè ait S. Marcus, cum sol oriretur. Atq; hic nulla est dis
crepantia S. Math. qui dicit mulieres tum ivisse ad se
pulchrum cum serò esset vel ultimum punctum diei ma
gni Sabbathi absolutum esset & inciperet primus dies pri
mæ Sabbathorum sive dierum sequentis septimanæ.

L. C. 1. Utraq; temporis quo mulieres se ad se
pulchrum Christi contulerunt descriptio, admonet nos
etiam geminarum virtutum. Quarum prima, ut dies festos
observemus nec illos prophanemus alijs occupationibus
& curis quam cultus divini observatione ut S. Lutherus
tertium decalogi præceptum de Sabbathi Sanctificatione
explicat dicens: debemus Deum timere & diligere ne
divinos sermones & eius verbum contemnamus, sed ut
Sanctum repuremus & discamus. Quarite primū Regnum
Dei, inquit Christus & cætera adjicientur vobis: Maria
elegit optimam partem quæ non auferetur ab ea Lu: 10

L. C. 2. Altera temporis annotatio, notans ipsius
diei, quo iverunt ad sepulchrum, tempus, v. z. matutinum
& quidè in ortu solis ideoq; valde manè iverūt Docet nos
Sanctos ac pios homines manè surrexisse ad cultum Deo

præ-

præstandum & ita optimas horas precibus & gratiarum
actioni tribuisse Pl. 5. Exaudi, dicit David, manè Deus vocè
meam: Levitæ stabant manè ad confitendum & canen-
dum Domino; 10 Paralip. 23. Sapientia elamat Prov. 8.
qui manè vigilat ad me, inveniet me, Amemus sobrie-
tatem ut manè per sanitatem surgere possimus utq; illa
quæ pietas & vocatio exigit, non negligamus.

II. Nominum harum mulie-

rum ad sepulchrum euntium & illud ingredientium an-
notationem. Nominatur Maria Magdalena, Maria Ja-
cobi Sz. Mater ut exponit Math. 27. v. 56. & Salome
Mater filiorum Zebedæi Math. 27. v. 56. harum nomina
annotavit Evang. in illarum honorem, nec non historiae
resurrectionis Dominicæ certitudinem, vidz, ut nomi-
na earum ubicunq; hoc Evang. prædicatur simul in ho-
norem earum recenseantur & quod venerint cum aro-
matibus ad unguendum & condiendum corpus Christi.
L. C. 1. Opera danda ut nomina nostra apud po-
steros in recordatione sint, non propter vitæ memoriam
sed propter virtutes. Et si in ullo alio celebres evadere
nequeamus obstantibus vel ingenij dotibus vel corporis
incommodis, ut tamen ob pietatem commendemur. Cor-
poralis exercitatio ab Ap. 1. Tim. 4. ad pauca utilis esse
citur, pietas v ad omnia utilis tam de hujus vitæ
commodis post hanc vitæ quam promissionē de vita æter-
na habens, piorū nomina Scripta sunt in Cælo, id quod
magis optandū quā ut Dæmones fuga & aliave miracula
e de e queamus. Teste Christo Luc. 10. v. 20.

II.1. Quis finis egrediendi ad

Sepulchrum Domini & illud ingrediendi: Hoc indicat
Evang.

Evang: dicens has naves idco domo egresas & se-
pulchrum ingresas ut venientes ungerent Iesum. Me-
bant enim Domi aromata in hunc inuentionu parentes
sumptibus. Sicuti etiam viri optimi id fecerunt, Joseph.
Arimatheus & Nicodemus.

L. C. 1. propter amorem Christi nullis sumptibus
parcendum, nec ullis alijs, nos deterreri patiamur quin
ea quæ decet Christo exhibeamus officia. Nulla res, no-
bis sit tam chara quæ nos ab illo abstrahat. Teli erga Chri-
stum amore flagrabat Apost: Rom. 8. v. 35. 6. 37.
38. 39.

IV. Mulierum insperatam per-
veniendi in sepulchrum occasionem, cum in itinere esset
mulieres ad sepulchrum, in mentem eis venit, quod vide-
rant die sepulturæ ingens saxum ad volutum ostio monu-
menti Christi, viderunt etiam vel alias resciverunt hoc
saxum, fuisse obsignatum Sigillo ipsius Pilati: Nec potuit
eas latere Christi sepulchrum etiam à militibus Romanis
Custoditum, ne discipuli Christi quod timebant impij
Pharisæi & scribæ, ipsum auferrent & dicerent eum reur-
rexisse. Loquuntur itaq; mulieres jam de lapide Re-
volvendo, dixerunt inter se quis revolvat lapidem ab ostio
monumenti? verum dum respexerunt, viderunt lapidem
revolutum & liberum esse ingressum in sepulchrum.

L. C. 1. Cum pium habemus propositum licet non ra-
tò impedimenta & obstacula incidunt quæ instar lapidis
magni alicui ostio nostri propositi ad volutum, aditum ad per-
ficiendum bonum propositum nobis præcludunt, tñ propterea
non est desistendum, sed pro viribus pergendum in bono
proposito, firmiter credendum quod Christus, in cujus
honorem & amorem cupimus aliquid boni facere, feli-

em largiatur successum, potens est Christus suos in bono perseverantes promovere, & conatus eorum bonos prosperare, obstacula & impedimenta tollere & miraculose quidem interdum, cum venit hora Christi nos juvandi, liberandiq; ab omnibus molestijs.

SECUNDA PARS.

In prima parte vidimus quomodo hæ mulieres in sepulchrum Christi sint ingressæ in hac altera parte quid illis illic evenit videndum.

In quâ meditamur:

I. Quid primò evenit his mulieribus in sepulchro Christi: Evang: noster inquit, videntur juvenem. Juvenis hic, homo non erat habens carnem & ossa, sed erat Angelus Dei, qui descenderat de cælo, qui lapidem revolvit ab ostio monumenti, v. postquam Christus resurrexisset, non enim opus habuit Christus ut Angeli revolverent lapidem propter suam resurrectionem, quasi ille lapis ullo eâ impedire posset modo, sed ad fuit hic angelus post resurrectionem Christi ut lapidẽ in gratiam mulierum revolveret, ut illæ proprijs oculis inspicerent sepulchrum, perciperentq; Christum verè resurrexisse, monstrante angelo locum ubi Christus positus erat, asserenteq; surrexit, non est hic.

78
L. C. I. Qui pietati student, pia intentione aliquid faciunt, bonos Angelos habent comites & ubicunq; fuerint, præsentem; ut non sit vana piorum oratio, Sanctus tuus Angelus sit necum! Hanc orationem audit & exaudit Deus mittitq; suos Angelos vigiles Sanctos ad illos qui æternam Salutem hæditaturi sint. Hebr. i. v. 14.

Qui

Qui templa frequentant ut audiant Christi sermonem nō solum Christum habent præsentem, juxta illius Promissionem: ubicūq; duo vel tres congregati sunt in nomine meo, ibi sum in medio illorum Matth. 18. v. 20. Sed etiā e, angelos la tari ob illorū pietatē, docet; Quod si viderint eos in templo, Salvator Luc. 15. negligentes verbi auditores tristantur & ægrè hoc ferunt. Agāus Deo gratias pro hoc beneficio quod Angelorū custodia nos mūire voluerit qui portant nos super manus suas in vijs nostris ne impingamus pedes nostros in lapidem Ps. 91.

II. Alterum quod evenit mu-

lieribus in sepulchro Christi, est pavor & consternatio. Territæ sunt, inquit Evang. ita quidem, ut mulieres etiam postquam eas Angelus bono animo esse jussit, deponere timorē non potuerunt, siquidem quærerent Jesū Nazarenū crucifixū qui resurrexit ad huc territæ, properantes ex sepulchro propterea quod pavor & consternatio eis supervenerit, quodq; nō potuerint præ timore mox aliquid cuiquam referre quod sibi acciderat:

L. C. 1. Patet hoc mulierum pavore & consternatione, propter ex angelicā apparitionē, quantum sit discrimen inter statum nostrum, dum in hoc mortali Corpore sumus & inter illum in quo futuri sumus, in altera vita. Futuri sumus illic similes Angelorum Matth. 22. v. 30. Atq; tum Angelos non timebimus, videbimus illos sed non extimescemus, conversabimur cum illis familiaritèr, erimus à in gloria Angelis pares. vocant se etiam jam nostros confervos Apoc: 19. Erunt corpora nostra, caelestia corpora, habituri sumus quidem in resurrectione omnes Claritatem diversam & diversis in gradibus, sicut alia est claritas Solis, alia lunæ alia stellarum. Seminatur cor

pus nostrum corruptibile resurgit incorruptibile, semina-
tur in vilitate, resurgit in gloria, seminatur in infirmitate
resurgit in virtute, seminatur naturale Corpus, resurgit
spirituale. Hanc presentis nostri status mutationem
summpere desideremus, & spe longè certissima futuræ
mutationis, omnia nostra incommoda æquo feramus
animo cum hæc momentanea levitas, æternam gloriæ
pondus pariat; 2. cor. 4: v. 17. Qui maximus est nobis resur-
rectionis Christi ex mortuis fructus.

III. Tertium quod accidit his
mulieribus, est consolatio. Dixit eis angelus, ne terreamini,
vos queritis Jesum Nazarenum crucifixum, surrexit non
est hic, ecce locus ubi posuerunt eum. Nō erat illic Chris-
tus visibiler & eo modo, quo illuc erat positus.

L. C. 1. Post terrorem prædicatur pijs consolatio,
post tristitiam gaudium. Hæc est Dei bonitas, non finit
suos perpetuò angere pavore & timore, prædicatur paupe-
ribus Evangelium habent præcōnes verbi Dei manda-
tū. Esa. 40: v. 12. v. 27. 28. 29. 30. 31. Consolamini populū meū.
To 3: v. 21. 22. Hæc Deibonitate se pia virgo Sara consolatur.

IV. Quartum quod mulieribus
acciderat in sepulchro, est vocatio ad prædicandū & annū-
ciandū Christi à mortuis resurrectionem. Hanc vo-
cationem describit S. Marcus his verbis Angeli. Ite & di-
cite discipulis ejus & Petro, quod præcedat vos in Galilæā.
ibi eum videbitis sicuti dixit vobis. Hanc suam in Ga-
lilæa manifestationem coram discipulis promittit saluator.
Marc. 14. v. 28. v. 32. Loquitur autem Christus de qua-
dam peculiari manifestatione & coram multis homini-
bus simul. Quam apparitionem factam testatur Paulus

1. Cor. 15. Factam v. illam apparitionem Domini, Apo-
 stolis in Galilæa in monte, quidam putant Tha-
 bor, in quo monte Christus quoq; Clarificatus videtur.
 Cum v. fama percrebuisse, quod Christus in eo monte
 sese ostensus esset, confluxerunt eò etiam reliqui disci-
 puli quos Paulus fratres vocat 1. cor. 15. in-
 terea verò Christus aliquoties apparuit Jerusolymis ante
 hanc in Galilæa apparitionem ne diutius in magno angore
 & mærore dubij hæcerent de illius resurrectione, & ut Pe-
 trus de gratia Christi citius redderetur certior, quem o-
 mnium discipulorum fuisse mæstilimum hoc indicat
 quod non solum ægerimè tulerit Christum in mortem
 traditum, sed etiam quod abjuraverit Christum tèt, &
 postea ipsum deservit. jubet itaq; Angelus mulieres in pri-
 mis annunciare Petro hæc bona nova, quod Christus ve-
 rè ex mortuis resurrexisset.

L. C. 1. Quandoquidem Angelus tam sva vitèr consolatu
 mulieres jubetq; ut timore deponant, jubet eas annuncia-
 re Christi ex mortuis resurrectionem, omnium primò:
 apparet sexum muliebrem Deo curæ esse, nec à Deo ne-
 gligi eù in mærore & tristitia, versatur Cōsolabatur Angelus
 Hagar uxorem Abrahami cum erraret in solitudine
 cum filio, & siti contrahesceret filius, ipse fontem undè
 biberet monstrans. Genes. 21. Elias ad viduam Zara-
 ptanam divertit, ut vidua cum filio victum haberet in ca-
 ritateannonæ. Præterea quod Angelus constituat eas
 præcones resurrectionis Christi, & quidem ut illæ omni-
 um primò hanc famam gratissimam omnibus pijs spar-
 gât, & quidem tam certò referant ut ore angeli prolata
 ut dubitare de illius certitudine fas minime esset; intelligi-
 mus non solum curæ esse Deo mulieres, sed etiam in ho-

nore esse apud Deū. Intravit quidē pro dolor per mulierē
peccatum in mundum & per peccatum mors Rom. 5.
verum Christus saluator peccatum tollens, ex muliere na-
tus timorem eximit, sexui muliebri. Pastores quidem
annūnciant Christi nativitatem, mulieres verò Christi ex
mortuis resurrectionem. Honor itaq; & huic sexui
tribuendus, juxta etiā Petri monitū, quāvis sit vas imbecille.
imò ideò honorandus hic sexus, quia etiam Deus per il-
lum Regna & provincias gubernat.

L. C. 2. Sicut Christi passio in Ecclesia Dei propo-
nenda, & ipsā Paul' tanti se fecisse ait, ut ferè nihil
se novisse dixerit quam Jesum Christum & hunc
Crucifixum; ita Christi resurrectio ex mortuis pro-
pter nostram justitiam diligentissimè annuncian-
da quippe quæ ad salutem tam necessaria. De utri-
usq; Passionis Christi, & illius ex mortuis resur-
rectiōis utilitate testatur Apost: Phil: p 3. v. 9. 10. 11.
Ubi dicit se omnia flocci facere, & saltem unicè
studere ut habeat per Fidem JESU CHRISTI
justitiam Dei, ut cognoscat Christum, & vim re-
surrectionis ejus & communicationem passionis
ejus conformis factus morti ejus, ut ita perveniat
ad resurrectionem ex mortuis, videlicet ut non
dubitet quin ipse virtute resurrectionis Christi ex
mortuis resurrecturus sit.

Deus qui hodierno die per unigenitum tuum eterni-
tatis nobis aditum de victa morte reserasti, fac ut
virtute hujus resurrectionis & nos resurgamus ad vi-

*tam eternam, ut & in hac vita cum mulieribus his pietas
aromata feramus, virtutum & bonorum operum ex
bono corde in patientia. Amen.*

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Vir-
tus, & Fortitudo, DEO nostro, in Secula seculorum, Amen. Apoc. 7:12.

Q U Æ S T I O N E S.

AN *Maria Magdalena quæ hic cum alijs mulieribus
sepulchrum Christi visitavit, sit illa peccatrix cui Luc.
7. v. 47. Christus peccata remittit, cum antea publi-
cis sceleribus infamis fuisset? Neg.*

De hac quidem non nulli statuunt, quod sit peccatrix
illa cui Luc. 7. versic. 47. peccata remittit; cum antea
publicis sceleribus infamis fuisset, faciunt quoq; ex ea
Mariam Lazari & Marthæ sororem, cujus mentio sit Lu-
ca 10. v. 39. Joh. 11. v. 2. Gregor. Homil. 33, in Evang:
Hanc quam Lucas peccatricem mulierem, Johannes mu-
lierem vocat, illam esse Mariam credimus, de qua Marco
septem Dæmonia ejecta fuisse testatur. Et quid per se-
ptem Dæmonia, nisi universa vita designatur &c. Sed
caret hæc sententia certis fundamentis, ut latè ostenditur
c. 85. Harm: p. 160. de Maria Magdalena dicitur Luc. 8,
vers. 2. Marc. 16. vers. 9, quod septem Dæmonia Chri-
stus ex ea ejecerit, quæ descriptio vel peccatrici illi Luc. 7.
vel Sorori Lazari & Marthæ Luc. 10. Joh. 11, v. 12. non
potest accommodari. Vide Scripta contraria Jacobi
Fabri stapulensis de tribus Marijs & Clotovei de una Ma-
ria. Quamvis igitur doctrinam consolatoriam Ruper
Lib. 2. de operibus Spiritus Sancti Capit. 21, & alij qui-
dam

dam ex eo texant, quod Christus primo omnium Mariæ
Magdalenzæ insigni illi peccatrici post resurrectionem
apparuerit tamen cum opinio illa de Maria Magdalena,
quod fuerit peccatrix notoria; traditione tantum nitatur
& certo fundamento destituatur, ideò non debet in Ec-
clesia proponi.

2. *An caput ultimum Marci, in quo hodiernum E-
vangeliū describitur, verè sit ipsius Marci Evangelium?*

Affir: Ultimum caput Marci tempore B. Hieronymi
non fuisse ab omnibus receptum ut canonicum, patet ex
Epist. ad Hedibiam q. 3. Causa dubitationis erat propter
quædam verba apocrypha, quæ in isto ante, inserta erant,
ut patet ex Hieron. L. 2. Contra Pelagianos, antè mediū.
Hæc enim inserta erant verba, quæ satis apertè Manichæ-
ismum redolent (Et illi satis fa. iebant, dicentes seculum
istud iniquitatis, & incredulitatis substantia est, quæ nõ
sinit per immundos Spiritus verbum Dei apprehendi vir-
tutem, idcirco jam nunc revela iustitiam tuam) Nunc
verò nobis dubitare non licet: Legitur aut caput hoc in
diebus celeberrimis ut potè resurrectionis & ascensionis
Christi. Et idem exponitur à Bela, & à B. Gregorio
hom. 21. & 20. in Evangelia. Athanasius etiam in synopsi
in summa Evangelij Secundū Marcum, hoc caput ut verè
Marci agnoscit Et similiter August. libro 3. de consensu
Evang. Cap 24 Deniq; incredibile est Marci Evangelium ita
mutilum, & truncum esse ut nihil de resurre-
ctione contineat.

